

НАРОДЕНЪ БУДИТЕЛЪ

СЕДМИЧЕНЪ ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ХРИСТИЯНСКА ПРОСВѢТА И ИНФОРМАЦИЯ.

Всички ръкописи и суми да се изпращатъ до редактора свещ. Д. ПОДВАСИЛЕВЪ - Шуменъ.

АБОНАМЕНТЪ:
за година 50 лв.
предплатени на
два пъти.

БРОЙ 1 левъ.

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ
се плаща по 1 левъ
на дума.

ЕФТИНИ! **Материяли** **ЕФТИНИ!**
БЪРЗА! **ТЕЛЕГРАМА** **БЪРЗА!**

Приятно ми е да съобща на Шуменци, че снабдихъ **електротехническия си магазинъ** съ всички видове най-доброкачествени електрически материали: Лампи, Луксозни полюеи, разни абажури и пр. На разположение на клиентитъ — вѣщи майстори електротехници. Цѣнитъ на всички материали сж съ 10 — 15% по-ефтини отъ всѣждѣ другадѣ. Моля почитаемиѣ клиенти да не пропускатъ да поискатъ при потрѣба, моитѣ цѣни. Винаги ЕФТИНИ и ОТБРАНИ **грамофонни плочи.**

Съ почитъ: **Василь Абаджиевъ** — Шуменъ.

Гаранция за всѣка извършена отъ менъ **инсталация.**

Първокачествена и изпитана стока.

ОТКРИХА КНИГОВЕЗКО ЗАВЕДЕНИЕ
ВЕЩИ МАЙСТОРИ
отъ 1. Априлъ т. г.

въ зданието на Д-ръ Медникаровъ — Шуменъ (срещу читалище „АРХ. МИХАИЛЪ“.)

Приематъ да изработватъ разни видове отъ най-простата до най-луксозни подвързии на **КНИГИ И РЕГИСТРИ.**

Специална подвързия на **църковни и Богослужебни книги.**

Ив. Алексиевъ & Вл. Каракашевъ.

СКЛАДЪ на солидни КРЕВАТИ:

Таблени, желѣзни, детски и пружини отъ най-реномиранитѣ фабрики.

Детски КОЛИЧКИ, мукети за дивани, куфери и много др. МАНИФАКТУРНИ стоки **на конкурентни цени.**

Магазинъ „Мария Луиза“ — Шуменъ
Антонъ Д. Илиевъ.

Духовенството и изборнитѣ борби.

Изборнитѣ борби сж въ своя пълненъ разгаръ. Утрешниятъ день ще даде резултати, които ще възраздатъ мнозина, но и мнозина ще наскърбятъ. И негодуванието, недоволството, злобата, въпреки плѣсницата, която ще понесатъ самитѣ омаломощени отъ собственитѣ си разцепления партии, ще бждатъ пълни и едва ли ще стихнатъ нѣкога.

Служителитѣ на родната православна църква стоятъ на страни отъ политическитѣ борби. Свещеникътъ въ България е безпартиенъ, е надпартиенъ. Докато въ Югославия, Романия и др. страни духов-

нитѣ лица играятъ видна роль въ политическия животъ, докато тамъ презъ време на изборнитѣ дни свещеници напускатъ енориитѣ си и ходятъ като политически агитатори по села и градове, у насъ това е невъзможно. Поне отъ ругатнитѣ и оскърбленията презъ изборнитѣ дни нашиятъ свещеникъ е запазенъ. Ала въ замѣна на това, докато въ една Романия министъръ на просвѣтата е бивалъ и днесъ е свещеникъ, въ България свещеникътъ, независимо отъ всичкитѣ други унижения, биде прогоненъ отъ училището като носителъ на „мракъ и слѣпотя“. За-

губата отъ това е много голѣма. Поколѣниятъ израстна безъ да бждатъ религиозно и нравствено възпитани. И днесъ България гъмжи отъ образовани хора, ала и частното лице и държавата понѣкога съ голѣмъ трудъ могатъ да намѣрятъ честенъ работникъ, комуто да се абсолютно довърятъ. Държавата много често се ограбва отъ своитѣ служители.

Съ други думи, докато духовенството въ България не заиграе видна роль въ обществения животъ, за да ободри народния духъ и закрепи морала, нашето общество ще продължава да се разлага. Ето защо, за да се подигне авторитета на църквата, за да се почувствува нейната сила и влияние, заедно съ в. „Пастирско дѣло“, органъ на съюзеното българско свещенство, и ние ще кажемъ на избранитѣ утре нови депутати: 1) *Работете да се зачита автономията на църквата;* 2) *Подпомогнете образованието на духовенството;* 3) *Засилете религиозно -- нравственото възпитание въ училищата, както правятъ германци, англичани, шведи и пр.,* 4) *Подобрете материалното и служебно положение на свещеника особно въ селото;* 5) *Подпомогнете църквата да си създаде фондове и стопанства за бждаща самоиздръжка;* 6) *Да се освободи църквата отъ здание на Софийската духовна семинария;* 7) *За да богатѣе съ знания, впечатления и пр., за да познае отечеството си, да знае неговитѣ хубости, за да види добритѣ и лоши страни на обществения животъ въ разнитѣ негови кѣтища, дайте право на свещеника да пътува по желѣзницитѣ съ половинъ такса.*

Подкрепете българското, родното свое, свещенство въ неговия стремежъ къмъ култура и самообразование! Ако духовенството се издигне на висота, отъ която да вижда ясно полята и безднитѣ на своитѣ тежки задължения, що носи свещеническиятъ санъ, ако се просвѣти неговия умъ и се подкрепи то материално, то ще принесе на своя народъ полза, каквато никое друго съсловие не ще принесе. Само духовенството държи въ ръка магиче-

ското сръдство, чрезъ което ще се заздравятъ народния духъ.

Ако българскиятъ депутатъ обича България, той не ще забрави голѣмото жизнено значение на Църквата и нейнитѣ най-скромни служители — градскитѣ и селски свещеници.

П. Н. учителъ.

Евангелие и животъ

Когато хората на науката се спиратъ върху културния напредѣкъ на американцитѣ отъ Севернитѣ съединени щати подчертаватъ, че той се дължи на три причини: „богатата и голѣма земя“, на „наследствения темпераментъ и трето, на „истинската религия“.

Че отъ материалистическа гледна точка първитѣ два фактора сж отъ голѣмо значение, и дума не става; но че и религията оказва не малко влияние, сжщо не бива да се отрича. По тоя случай ето какво казва единъ нашъ писателъ: „По земята имъ би си останала некултурна пустиня, буйниятъ имъ и предприемчивъ характеръ би ги задържалъ въ днешнитѣ дивашки отношения на хората въ Мексико, ако тѣ не бѣха истински религиозни хора, ако не бѣха школували непрестанно духа си“.

А религията, споредъ тоя писателъ, е школа за усилване на духа. И затова американцитѣ не оставали никога безъ въра въ нѣщо, не оставали духа си въ положението на транса на нива. „Тѣ сж превъзможнали нашата нерелигиозностъ, защото вече знаятъ що е религия: разработване и усилване на духа у човѣка“.

„Ние, българитѣ, сме изгубили смисъла на нашето сложено богосложение, ние не разбирме вече езика на символитѣ, понеже сме възпитани въ диалектиката на Запада, ние сме хора съ силенъ интелектъ, но безъ душа, ние странимъ отъ църквата си“, затова крѣмъ и като цѣте въ пустиня.

А въ центъра на християнската религия стои евангелието, изобилниятъ изворъ на сили за усилване човѣшкия духъ. Изчерпателно по тоя въпросъ се изказва известниятъ у насъ Гр. Петровъ въ книгата си подъ горния насловъ, затова ще проследимъ въ редъ статии неговитѣ мисли, които откриватъ неизвѣстенъ за насъ миръ за значението на евангелието.

1

Евангелието е откровението на възвишения човѣшки духъ най-силната и разбираема философия на човѣшкия животъ на земята. То е вѣченъ вдъхновителъ на човѣшкото, — такъвъ, който не отслабва, а знае само едно: напредъ и напредъ, все по-нагоре: подемитъ на човѣшкия духъ нѣма нито мѣрка, нито граници. „Евангелието е будило и буди въ човѣка въра въ човѣшката личностъ. Будило и буди истинска жажда за новъ, по-до-

бъръ, по-свършенъ животъ, въ духовно, въ умствено и въ нравствено отношение.

Отъ евангелието вѣе духа на чистотата, свѣтлината, свободата. Тая атмосфера на новъ свършенъ животъ е вдъхновила почти всички европейски гении и сж ни дали перли отъ велики мисли, които се намиратъ въ евангелието.

Евангелието е измѣнало човѣка отъ варварското състояние и го е поставило по-горе отъ всичко на свѣта, като вѣнецъ на мирозданието. А кое е най-цѣнното у човѣка? — Душата, личността, достоинството човѣшко е най-върховната ценностъ и светиня.

Човѣкъ е независимъ. Той не живѣе за нѣщо или за нѣкого. Не е оржде или сръдство. Затова евангелието е подготвило хората да се борятъ за свободата съ всѣкаква тирания. Съ други думи, споредъ евангелието, човѣкъ съставлява целъ, виша ценностъ въ свѣта, виша сила, виша красота. Той е най-голѣмъ художникъ въ свѣта и творецъ на красотата въ живота: красотата на тѣлото, ума и духа.

Тия евангелски идеи се всмукватъ отъ европейската култура и служатъ за благодатенъ стимулъ за творчество.

Дори политическата свобода си води началото отъ евангелието.

Споредъ учения юристъ Елинекъ, „Декларацията за правата на човѣка“, която се смѣта за заслуга на французката революция, си води началото отъ евангелието чрезъ американската декларация за правата на човѣка, изработена отъ пришелцитѣ изъ Англия, които избѣгали отъ своето отечество, защото ги преследвали за тѣхнитѣ религиозни убеждения.

Евангелието създаде цѣлата хуманностъ, човѣчностъ на европейската култура. Отъ него произтича оная неугасима жажда да се познае истината. Отъ евангелието е съзнанието у силнитѣ хора на тѣхната сила. То е дало силата на Галилея, твърдостта на Колумба.

Евангелието е книгага, на която сж „издигнати“ всички най-добри книги въ Европа и книга при това забравена. А е забравена сега, когато се преустройва всестранно животътъ на народитѣ и би могла да даде и на хората, и на партиитѣ и на воюващитѣ класи и народи най-добра насока за дейностъ, защото то ни учи какъ се живѣе и какъ се умира за божията правда, отъ която нищо по-високо за човѣка нѣма на свѣта, какъ да се всади и устрои царството Божие въ сърцата на хората и народитѣ и какъ хората — братя да станатъ щасливи на земята.

Религиозниятъ животъ въ Съветска Русия.

Да изявишъ своитѣ религиозни вѣрвания въ съвременна Русия трѣбва да бждешъ човѣкъ съ силенъ характеръ. А често изповѣдането на религиозното чувство е подвигъ. Държавната властъ въ Съвет-

ска Русия съ всички сръдства се мчи да унищожи всъквака религия, а особено много Православието. Тя унищожи бра-ка като тайнство и разби се-мейството. Въ училището се въведе антирелигиозно обуче-ние. „Красная газета“ съобща-ва, че една учителка е по-върнала учебника: „Наглядные уроки письма“, защото тамъ имало думитъ: Богъ, Спасителъ, молитва и др. Учителката била похвалена.

Като едно отъ главнитъ сръдства за борба срещу религията—това сж диспутитъ. И може би най-характерното отъ религиозния животъ въ съвре-менна Русия—това сж многобройнитъ и чести диспути, из-вънредно добре посещавани. Това показва, че тамъ има живъ интересъ къмъ религи-ознитъ въпроси. Главната тема на диспутитъ е: да се докаже, че Христосъ не е съществув-валъ като историческа личностъ, че Той е измисленъ, фикция, мечта. За изхода на диспу-та много важи председателя. Често въ тѣзи словесни борби излизатъ победители маркис-титъ. Обаче, когато председа-теля допусне по-голяма свобода при спороветъ, тогава ста-ватъ дори масови манифеста-ции на религиозното чувство. Така е станало, напр., на дис-пута, устроенъ на Томина не-дѣля една година въ голѣмата зала на държавната печетница въ Петроградъ. Салона е билъ препълненъ съ публика, пред-имно фабрични работници. Следъ реферата, когато не е могло да се познае какво е настроението на публиката, председателя заявява, че ще дава дума на желающитъ.

—Разрешавате ли ми да ка-жа нѣщо, пита отъ последния редъ старъ свещеникъ съ бледно отслабнало лице. Пу-бликата започва да се движи, болшинството се обръща на-задъ и оживено разговаря. Вълна отъ тревожно любопи-тство пробѣгва по залата.

—Разбира се, гражданино, заповѣдайте на естрадата, са-мо Ви моля да не се отвлече-те отъ темата и въобще да не говорите повече отъ 10 минути.

—Достатъчни ми сж и две минути.

—Тогава заповѣдайте.

Свещеникътъ бавно се из-качва на катедрата, покланя се на събранието и спокойно —увѣрено произнася:

—Христосъ воскрес!

—Въистину воскрес! съ гръмъкъ акордъ незабавно му отгизаря болшинството отъ аудиторията. Свещеникътъ се обръща последователно на дѣ-сно и на лѣво и повтаря свое-то пасхално приветствие и пу-бликата, не по малко дружно, му се откликва съ сжщото хорово потвърждение.

—Азъ всичко казахъ, заявя-ва на председателя скромниятъ опонентъ. Минутна пауза. Из-веднажъ аудиторията започва бурно да ржкоплѣска. . . .

сп. Зовъ.

Споръ.

Разказъ

Водѣше се горещъ споръ между езичникъ и учи-тель на вѣрата

—Щомъ вашиятъ Богъ оби-ча беднитъ,—говорѣше езич-никътъ,—защо Самъ не се грижи за тѣхната прехрана, а вамъ прѣдоставя това?

Учителътъ отвърна:

—Наредено е така, за да можемъ чрезъ добри дѣла да получимъ благата на духовния животъ.

—Споредъ мене, съ тия добри дѣла вие по-скоро про-гнѣвявате Бога, отколкото да Му сте угодни. Помисли само: ако царътъ хвърли въ тъмни-ца нѣкой свой робъ и поиска да умре той тамъ отъ гладъ и жажда, а ти отидешъ и тай-но му подхвърлишъ храна,—какъ ти се струва? Ще бж-дешъ ли възнаграденъ за това си добро дѣло или ще сподѣ-лишъ участъта на роба? Сж-щото е и съ бѣднитъ: щомъ Господъ е пожелалъ да ги накаже, ти не бива да отивашъ противъ волята Му.

Усмихна се учителътъ и каза:

—Но прѣдстави си друго нѣщо. Не нѣкой свой робъ, а собствения си синъ е хвърлилъ въ тъмница царътъ въ припа-дѣкъ на гнѣва си. И ето—ти отидешъ и тайно отнесешъ хлѣбъ и вода на царския синъ,—какъ ти се струва? Ще те накаже ли царътъ за това или, възрадвавъ, ще опрости и сина си и тебе и ще ви въведе въ царското си велелепие? А хо-рата сж синове Божии. Тѣмко и въ това е разликата между истинната вѣра и езичеството. Докато, споредъ васъ—езич-ниците, хората сж роби на Господа, споредъ насъ—хри-стианитъ, тѣ сж синове Божии. Сжщо и бѣднитъ сж синове

Божии. И нека нивга не отпад-не ржката ни, готова да пома-га на беднитъ.

Превелъ: Р. Л.

Хроника.

Праздника „Св. Кирилъ и Методи“ и тази година се отпразднува тържествено. На площада „Куширъ“ се отслужи молебенъ, следъ което окръж-ния учил. инспекторъ г. Ско-паковъ каза много съдържа-телна речъ, която за съжаление бѣ слабо чула. Ораторътъ бѣ крайно затрудненъ отъ дѣжда, който започна да вали презъ време на речъта му. Скърбимъ, че по липса на мѣсто неможемъ да дадемъ поне извадки отъ тази хубава речъ.

На Възнесение, храмовия празникъ на катедралната църква, сутринта християн-ското дружество при сжщата църква ще даде духовна забава съ подобрена програма.

Презъ миналата седмица пристигналъ въ София и билъ скъпъ гостъ на Св. Синодъ Варшавския православенъ ми-трополитъ Дионисий, придру-женъ отъ Гродненския епис-копъ Алексей, Протоиерей Мих. Борецкий и висшитъ чиновни-ци отъ Министерството на Външнитъ работи и това на Изповѣданията и Просвѣтата въ Полша г. г. Янъ Стрѣже-мботъ и Мариянъ Боровский. Митрополитъ Дионисий е билъ приетъ и отъ Н. В. Ца-ря. Следъ като разгледали за-бележителноститъ на София, гоститъ заминали презъ Русе за Букурещъ. Съ голѣма радостъ се среща отъ всички едине-нието между дветъ православ-ни църкви, между двата на-роди—полския и българския.

По поводъ писмото. печатано въ миналия брой на вестника, въ което се съоб-щаваше за нѣкаква сбирка на свещеници въ Мадара, засег-натитъ двама млади свещеници отъ града счели за нужно да се оправдаватъ, като излизатъ съ опровержение въ в. „Шум-вести“ отъ 25 тог. В. „Наро-денъ будителъ“ работи за доб-ротото име на свещенството и е отворилъ широко колонитъ си за всѣки свещеникъ, който би пожелалъ да каже нѣщо смис-лено на обществото. Въмѣсто да прибѣгнѣха до другъ вест-никъ, можеха да дадатъ опро-

вержението си въ „Н. Б.“, който е и тѣхенъ.

Разбираме прекрасно тѣхнитъ усилия да се изкопчатъ отъ неприятното положение, въ което паднаха следъ Мадар-ската сбирка, но кой имъ е виновенъ като сж се сдружили съ единъ човѣкъ като стария диаконъ, който, самъ като петни свещеническото расо, има желание и другитъ да станатъ като него. И отъ дру-га страна, като сж рекли да се оправдаватъ, (което е труд-на работа, щомъ диаконъ е билъ съ тѣхъ) защо клеветятъ нашия редакторъ, Н и м а мислятъ, че той не разбира тежката отговорностъ предъ закона, за да измисля и съобщава невѣрни факти? Нашиятъ съветъ къмъ по-мла-дитъ отъ насъ свещеници (е-диниятъ отъ които е още 7—8 месеченъ попъ и не би трѣб-вало още отъ сега да руши общежитието при църквата съ другитъ свои събратя като влиза въ разни партизански отряди), е да сжсатъ друж-бата си съ този нещастенъ диаконъ, който компромети-ра всички ни, да си събератъ умъ, да не си хабятъ златното време въ скитосване и празд-ни приказки за да дискреди-тиратъ името на свещ. Д. Попвасилева, на този и онзи, а да стегнатъ сърдце за ра-бота. Най-добриятъ имъ по-мощникъ, подкрепитель и на-сърдчителъ въ този случай ще бжде пакъ свещ. Димитръ. Колкото се отнася до това, че щели да ни сждятъ, да запо-вѣдатъ, щомъ мислятъ, че сжда е най-сигурното сръдство да се оправдаятъ. Да не излезе обратното?

Търсете Народенъ бу-дителъ по бутнитъ.

Г-нъ ин. Медникаровъ отъ града е изработилъ и по-дарилъ на църквата „Св. Въз-несение“ единъ съвършенно новъ купелъ за кръщаване на малкитъ деца. Настоятелството му изказва искрена благодар-ностъ и много го похвалява предъ християнитъ.

Получи се въ редакцията 5 бкн.отъ списанието „Зовъ“, органъ на съюза на учениче-

скитъ православни христ-жества съ отбрано съдържане. Между другиятъ матери-алъ религиозно-философския дѣлъ—1. Религия и наука Б. п. Стоименовъ, 2. Зна-то на сърдцето въ рели-—Б. Вишеславцевъ. Въ Ре-гиозно-обществения отдѣ-Иоханъ Хенрихъ Пестало-отъ Вен. Димитровъ, Хри-като възпитателъ отъ Е. П-нигсдорфъ. Въ литер-но—художествения отдѣ-—Изъ „Мистични разгово-Полъ Верленъ, Религиоз-у Пушкина—Л. Радом-Юда—Ж. Калдаръмова и Това списание е голѣма ностъ за всѣки мадежъ, зат-го препоръчваме горещо.

Религиознитъ борби Мексико още не сж стих-На много мѣста изъ стран-католицитъ взематъ стран-на възстаницитъ противъ в-вителиството. Неотдавна е-разбойническа банда со-единъ пѣтнически влакъ-избила всички пѣтници, ма-ду които единъ бившъ ми-стъръ и дъщерята на бив-председателъ на републи-По този случай председате-на републиката Колесъ зая-че смѣта католицитъ за глав-участници въ това дѣло-разбойническата банда.

Свещеницитъ отъ Ш-менската Духовна околия-иматъ събрание на 7 юни-въ Шуменъ съ дневенъ ре-

1. Св. Литургия въ църк-„Св. Възнесение“. Служи Св. В. Яковъ. 2. Проповѣдъ въ-дневния апостолъ на праж-ка Св. Духъ отъ свещ. П. И-дановъ. 3. Разискване въ-начина на извършване-кръщение“ и погребението. Разискване—Свещеника-членъ на свещеническата ор-низация. 5. Отчетъ на око-ското настоятелство и ж-тролната комисиия. 6. Изб-на ново настоятелство. 7. боръ на делегати за събра-ето въ Варна 8. Изборъ-кореспонденти. 9. Разни.

Не искатъ просвѣта

(Тѣзи дни сж въ разгара си пар-тийнитъ борби за изборъ на народ-ни представители Долнитъ редове, които ни се изпращатъ отъ село и не претендиратъ за литературно до-стоинство, съ своята прѣстота да-ватъ пълна иллюстрация за вървежа на общитъ работи по нашитъ села. Като дойдатъ избори ще се избиемъ да поставимъ ужъ отборъ хора за управници, А работата на всички наши избраници почти навсѣкжде е таква като на тѣзи въ с. „Назадни-чево“. Въ народното събрание би-ваха дни, когато въ заседателната зала презъ заседание оставаха отъ 247 нар. представители само 16 души. Толкова се интересуватъ нашитъ из-браници отъ своя дългъ. А утре презъ изборния день, политически противници ще сж готови да се раз-кжсатъ. Нѣкжде ще станатъ може би убийства, както всѣкога. Защо?)

Такова бѣ окончателното ре-шение преди нѣколко дни на болшинството общ. съветници отъ с. Назадничево отъ Х. . . околия въ съставъ: 6 българи и толкова турци, които се бѣ-ха събрали на редовно засе-дание (мезлишъ по турски) въ общинската канцелария и раз-искваха по въпроса за на-права училищ. здание.

Интересенъ бѣ начина и ре-да, по който се водѣше *Мез-лиша*. Въ малката полураз-стайчка (наета и приспособена

за канцелария) има 2 масички една за секр. бирника, друга-та за писаря. Насрещнитъ стра-ни на тия масички служатъ за другия персоналъ (Кмета, раз-силния, горския и за другитъ вънъ дошли по служба, или работа чиновници и посетители)

Времето и часа за започване заседанието (мезлиша) е точно опредѣлено, но за спазването му претенция никой не прави. Всички членове (ази по тур-ски) отдавна сж дошли, но за пристѣпване къмъ работа зави-си отъ тѣхното благоволение. Времето на деня преваля. Тър-пението у председателствую-щия (кмета) започва да се из-черпва. Въ заседанието сж съ-вещателенъ гласъ устно сж поканени да пристѣпватъ заведващиятъ Инженерството и другъ техн. чиновникъ. Иск-се тѣхното мнение при разис-кване въпроса за отработване 10 дневната трудова повин-ностъ. Пристѣпва сжщо така и учил. наст-во въ пълния си съставъ, за да участвува при разискване въпроситъ отъ учил. характеръ. Тѣзи, съобразя-вайки се съ напредналото вре-ме и че къмъ работа не се пристѣпва, обръщатъ се съ молба къмъ председателствую-щия да покани членоветъ отъ съвета да се явятъ въ стайч-

ката (канцелария), да изслу-шатъ доклада отъ кмета и за-почнатъ разискванията. Кмета е послушенъ. Излиза нѣколко пѣти на външната врата и у-лицата до канцеларията и съ умилителенъ и мекъ тонъ ка-ни съветниците да заематъ мѣстата си. Нѣкой послушватъ и влизатъ. Отива и при тия, що сж въ крѣчмата и покан-ва: „Хаде бе г-да, времето на-предна доста, много въпроси-имае за разискване, а пѣкъ инженеритъ и училищнитъ не-могатъ повече да чакатъ. Къ-сно е вече!“

Най-после многото кметски покани, като че подеждваха и въ не дългъ промеждутъкъ отъ време всички се от-зоваха въ заседателната. Едни прави на крака, други седящи на дървената пейка до вратитъ, трети (предимно турцитъ) на-клякали по пода. Следъ крат-къ шумъ зацарява за мо-ментъ пълна тишина.

Кмета докладва: „Г-да, слу-шайте! . . . Кажете въ как-во да обработимъ тази год-трудовата, за да ни изчисли г. Инженера работата. Азъ съмъ на мнение да се доставятъ по-трѣбното количество камани на опредѣленото за постройка училище въ селото ни мѣсто,

тъй като тая нужда е много-належаща у насъ, та постепе-но, постепено да можемъ да-си построимъ и ние училище-за нашитъ деца.“—Това кмет-ско мнение се подкрепи и по-ддържа отъ представителя ин-женеръ, чиновника техникъ и всички училищни представители. Но хубавитъ имъ и дълги раз-яснения и желания пропад-наха щомъ като отъ българитъ единъ съветникъ застана правъ на крака, и често при-плювайки по пода, започна сво-ята кжса речъ по въпроса така: „Слушайте г-да, . . . намъ учи-лище и прогимназия не ни-трѣбватъ, а комуто трѣбва, да-си направи и учи децата си. Ние имаме къмъ края на се-лото ни нѣколко улици и кла-денци, тамъ да се отбие тру-довата.“

Толкова и тѣй свърши речъта си първия ораторъ и бълга-ринъ съветникъ и се оттегли на пейката. Сжщо толкова и почти сжщото каза и подкрепи и другия до него седящъ съ-ветникъ, тоже българинъ, ни-зъкъ по рѣстъ, безъ приплю-ка по пода и даващъ изразъ на лице, че е страшенъ и трѣба да бжде възприето отъ всички-казаното отъ него и прежде-

говорившия.

Трети да говори по въпр-у застана единъ турчинъ и турски езикъ отсѣче. „Не-же да се гласува за учили-ще. За българитъ школа не-ба. Нека като изкаратъ Ш-отдѣление децата да отив-да оратъ, копаятъ и чира-ватъ за прехраната си, на-другитъ.“— . . . Така привѣ-и той.—Тишината се вече-руши. Започна се безразбо-отъ тукъ, отъ тамъ всѣ по-своему да дава своето м-ние по въпроса. Обаждаха-отъ време на време учил-нитъ настоятели, чиновни-техници, но казаното отъ т-не се чу.—Болшинството-сѣче: „Неможе“ и се отте-ви по обикновеному да-крѣчмата въ близката ма-за сполучливата победа, а-задничево пакъ си остана-е отъ култура, просвѣта-разбирателство—назадъ

До пѣтъ още за Назадниче-На основното училище-Назадничево,—

Представителъ